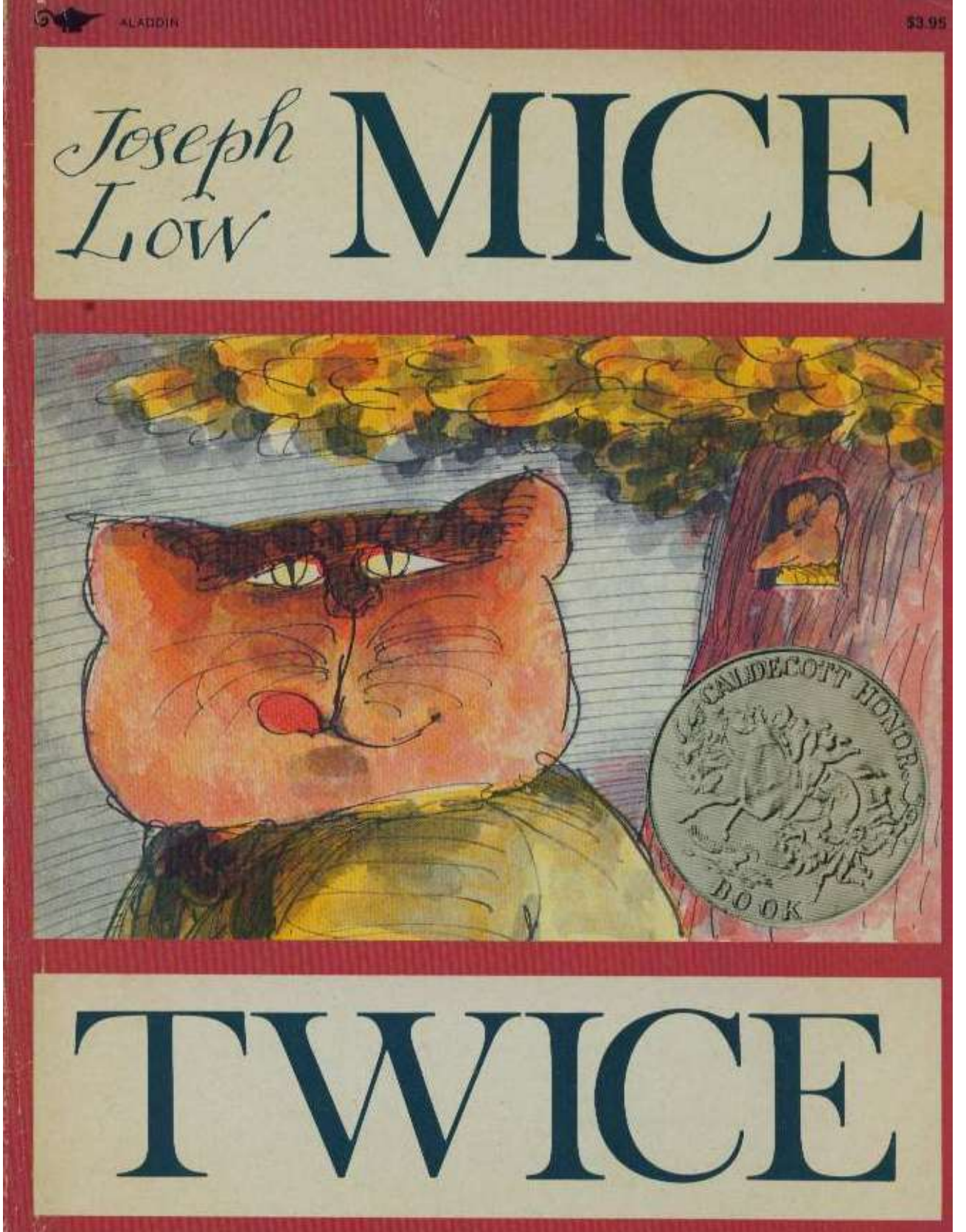

ఎత్తుకు పైఎత్తు

జోసెఫ్ లో

తెలుగు: కె. సురేష్

తలుపు కొట్టిన చప్పుడు అయ్యింది. పిల్లి తన మొరటు గొంతును సవరించుకుని తియ్యగా వినపడేలాగా చేసుకుంది. “ఎంత మంచి రోజు! రాత్రి భోజనానికి ఎవరైనా తోడు ఉంటే బాగుంటుంది అనుకుంటున్నాను. నువ్వు తప్పకుండా రావాలి,” తలుపు తీసి చెప్పింది పిల్లి.

పిల్లి సంగతి, ప్రత్యేకించి దాని టక్కరి వేషాల గురించి ఎలకకి బాగా తెలుసు. “నాతోపాటు ఒక స్నేహితుడిని కూడా తీసుకురావచ్చా?” ఎలక అడిగింది.

(‘లావుపాటి ఎలకైతే బాగుంటుంది!’ మీసాలు నాకుతూ అనుకుంది పిల్లి.)

“తప్పనిసరిగా,” అంది పిల్లి. “సరే అయితే, సాయంత్రం ఆరు గంటలకి రా.”

“సరిగ్గా ఆరు గంటలకు వస్తాం,” ఎలక అంది.

సాయంత్రం ఆరు గంటలకు పిల్లి ఇంటి తలుపును ఎలక తట్టింది.
పిల్లి పొట్టలో ఎలకలు పరిగెత్తుతున్నాయి. “స్వాగతం, లోపలికి రండి!” అంది పిల్లి.
తలుపు తీసిన పిల్లికి లావుపాటి మరో ఎలక కనపడలేదు.

అక్కడ మరొక ఎలకకు బదులు ఒక కుక్క ఉంది.
ఆ కుక్క నోరు తెరిచి ఉంది.
పిల్లి కంటే ఆ ఎలక రెండింతలు ఉంది.

పిల్లికి చాలా కోపం వచ్చింది. అయితే అది తన భయాన్ని తెలియనివ్వలేదు.
అది అతిథులను లోపలికి రానిచ్చింది.
బల్ల మీద రెండు కోవా బిళ్లలు ఉన్నాయి.

“ఈ రోజు చాలా వేడిగా ఉంది!” పిల్లి అంది. “ఈ వేడికి నా ఆకలి చచ్చిపోయింది.
మీరిద్దరూ తినండి.”

దాంతో ఎలక ఒకటి, కుక్కఒకటి కోవా బిళ్లను తీసుకున్నాయి.

దానిని తిని, “ఇంత తియ్యటి కోవా బిళ్ల నేను ఇప్పటి వరకు తినలేదు. ఇది పొన్నూరు కోవానా?” కుక్క అడిగింది.

“నాకు చెన్నూరు కోవా లాగా అనిపిస్తోంది,” అంది ఎలక. “అవును, చెన్నూరుదే. నా తమ్ముడు పరమేశం తెచ్చాడు,” బదులిచ్చింది పిల్లి.

(వాస్తవానికి అది ఎలక బోనులో పెట్టే వీధిమూల మీద దొరికే సాధారణ కోవా. ఆసంగతి కుక్కకి, ఎలకకి బాగా తెలుసు.)

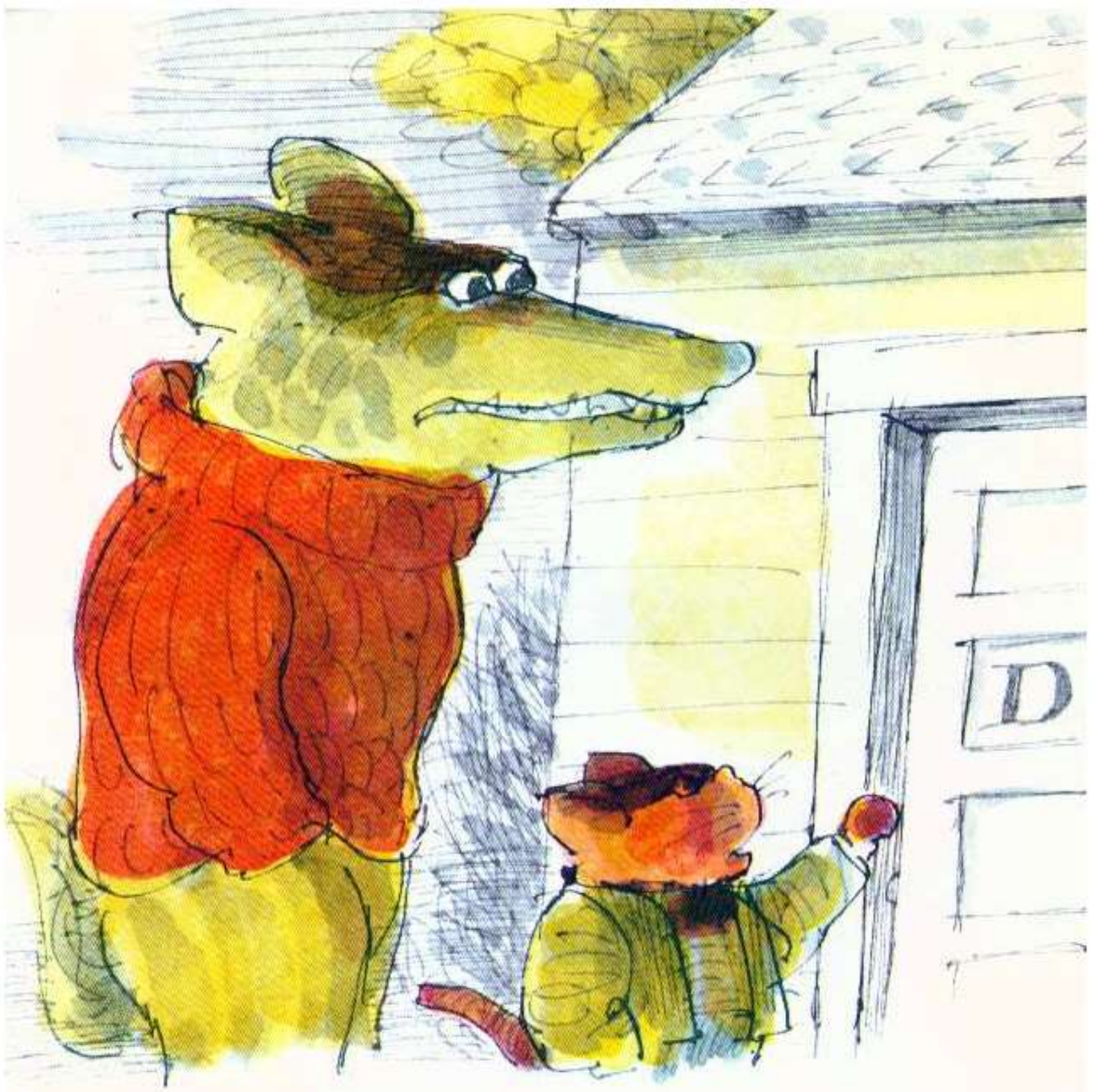
“నిన్ను కలవటం చాలా సంతోషంగా ఉంది. రేపు సాయంత్రం మా ఇంటికి తప్పకుండా భోజనానికి రావాలి,” అంది కుక్క.

పిల్లి క్షణంపాటు ఆలోచించింది. తరువాత, “రేపు తప్పకుండా వస్తాను. నాతోపాటు ఒక స్నేహితుడిని తీసుకుని రావచ్చా?” అంది పిల్లి.

“అలాగే! మంచి మిత్రులు ఉంటేనే భోజనంలో ఆనందం ఉంటుంది,” కుక్క బదులిచ్చింది. “మీ స్నేహితుడిని తప్పకుండా తీసుకునిరా. సాయంత్రం ఏడు గంటలకల్లా రాగలుగుతారా?”

“అలాగే వస్తాం,” పిల్లి అంది.

రెండవ రోజు సాయంత్రం ఏడు గంటలకు కుక్క ఇంటి తలుపు కొట్టింది పిల్లి. పిల్లి తోపాటు తోడేలు కూడా ఉంది - ఆ తోడేలు కుక్క కంటే రెండింతలు పెద్దగా, నాలుగు రెట్లు భయంకరంగా ఉంది.

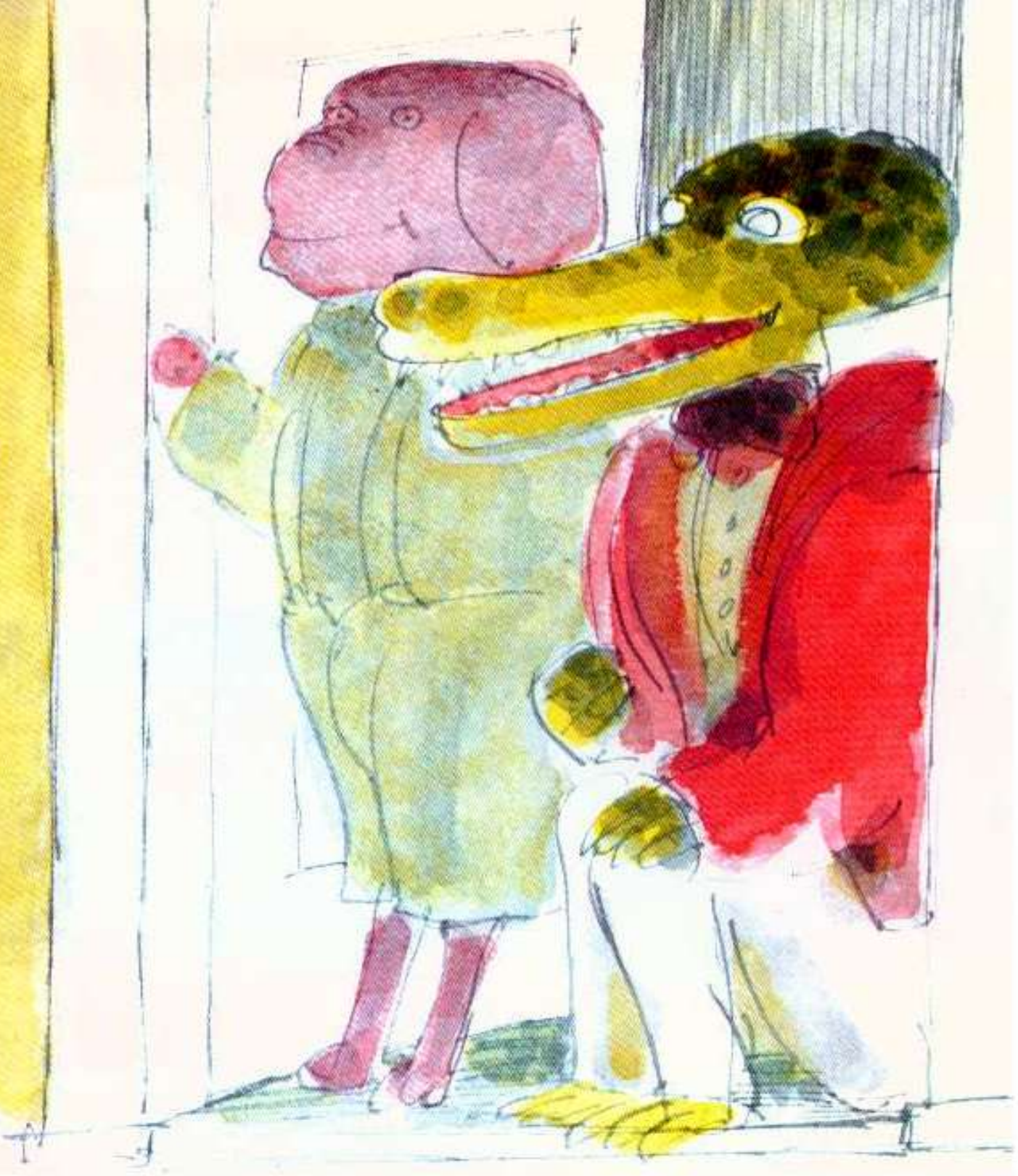
“లోపలికి రండి!” అతిథులను పిలిచింది కుక్క.

తోడేలు వైపు తిరిగి పిల్లి గుసగుసలాడింది, “నీకు కుక్క, నాకు ఎలక. గుర్తుంది కదా!”
తోడేలు ఏమీ బదులివ్వలేదు. కానీ, దాని ముఖం మీద ఒక క్రూరమైన నవ్వు ఉంది.
పదునైన దాని కోరలన్నీ కనపడుతున్నాయి. పిల్లి, తోడేలూ తమ మీసాలను
నాక్కున్నాయి.

అయితే, తలుపు తెరిచిన తరువాత కుక్క పక్కన ఒక మొసలి కూర్చుని ఉంది.
దాని పొడవాటి దవడ మాటిమాటికీ తెరుచుకుంటూ పదునైన పళ్లు
కనబడుతున్నాయి. పిల్లినీ, తోడేలునీ చూసి కుక్క, మొసలి నవ్వాాయి.

పిల్లి, తోడేలు తమ నోళ్లు తెరుచుకుని అలా చూస్తుండిపోయాయి. ఎంత పెద్ద నోరు! ఎంత భయంకరంగా ఉంది! ఎన్ని కోరలు, అవి ఎంత పదునుగా ఉన్నాయి!

మొసలి పైనుంచి అవి తమ చూపులు తిప్పుకోలేకపోయాయి. బల్ల మీద నాలుగు కోవాబిళ్లు ఉన్నాయి. కానీ, పిల్లి, తోడేలూ వాటివైపు చూడను కూడా చూడలేదు.

“ఊ,” భుజం మీద నుంచి తలుపువైపు చూస్తూ మూలిగింది తోడేలు.

“నిజానికి మరొకసారి మీ ఇంటికి వస్తామని చెప్పటానికి వచ్చాం,” అంది పిల్లి, “ఈ రోజు మా ఇద్దరికీ ఆకలి అంతగా లేదు. కొద్దిగా నలతగా కూడా ఉంది.”

“అయ్యో, అలాగా!” కుక్క అంది. “కోల్కతా నుంచి తెచ్చిన ఈ కోవా మీ ఇద్దరికీ నచ్చుతుంది అనుకున్నాను.”

(అది నిజంగానే కోల్కతా నుంచి తెచ్చిన కోవా.)

“మేం ఇంకో రోజు మళ్ళీ వస్తాం,” గొణిగినట్టుగా అంది పిల్లి. ఆ తరువాత పిల్లి, తోడేలూ హడావిడిగా బయటకు వెళ్ళిపోయాయి.

పిల్లి ఒక్క క్షణం ఆలోచించింది. తరువాత మొసలివైపు చూస్తూ కుక్కతో ఇలా చెప్పింది, “రేపు సాయంత్రం మా ఇంటికి రావాలి. ఒక బంధువుని రేపు భోజనానికి పిలిచాను. నువ్వు కూడా వస్తే బాగుంటుంది. మీస్నే హితుడిని కూడా తీసుకుని రా.”

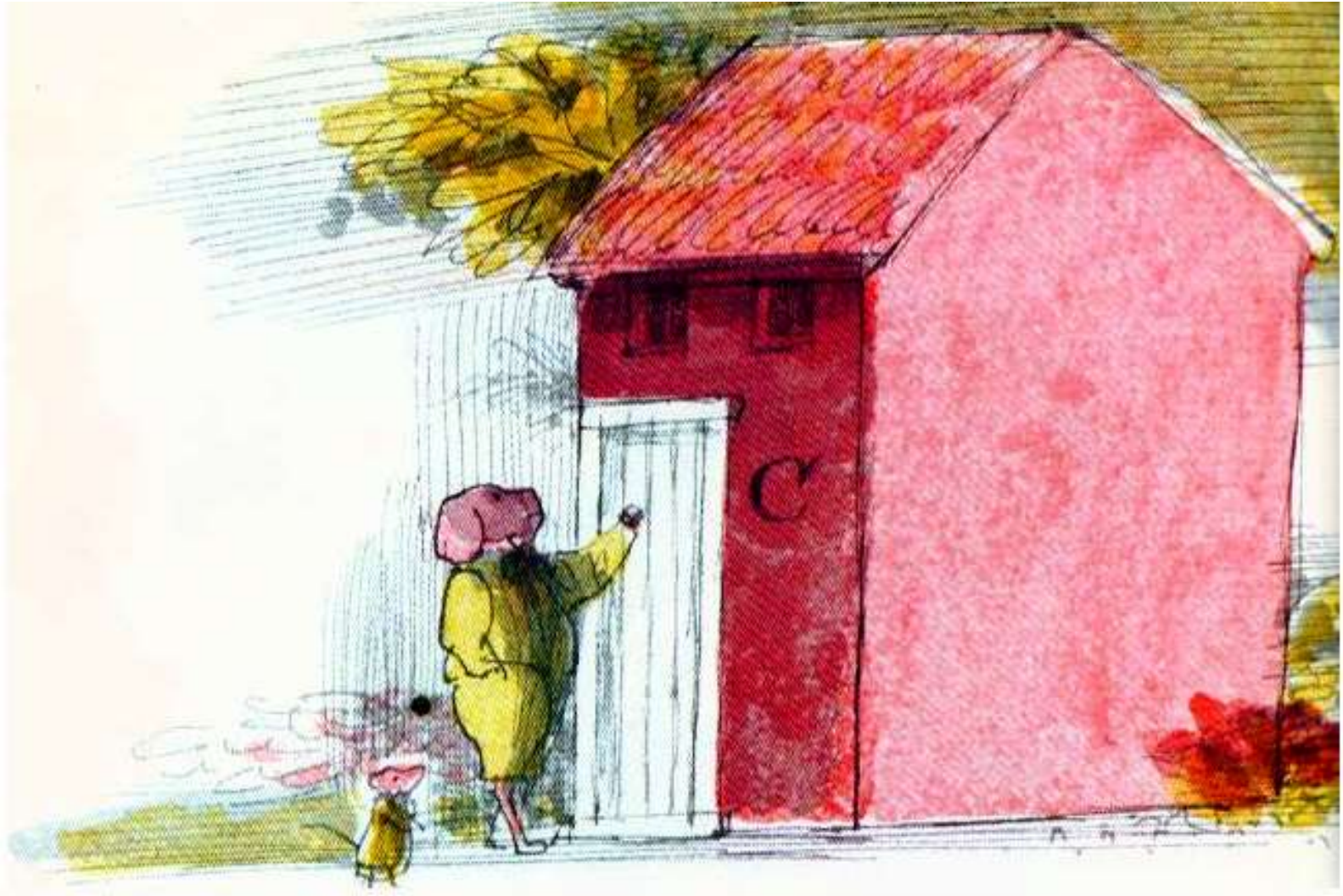
“మీ ఇంటికి రావటం నాకు ఎప్పుడూ సంతోషంగానే ఉంటుంది,” కుక్క బదులు ఇచ్చింది.

“ఈ రోజు రాత్రే నదికి తిరిగివెళ్లాలి కాబట్టి నాతోపాటు మొసలిని తీసుకుని రాలేను. వస్తానంటే ఎలకను నాతోపాటు తీసుకుని వస్తాను. సరేనా?” అంది కుక్క.

“తప్పనిసరిగా!” అంది పిల్లి. ముఖంలో నవ్వు కనపడకుండా అది జాగ్రత్త పడింది.

“రేపు రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు మీకోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను.”

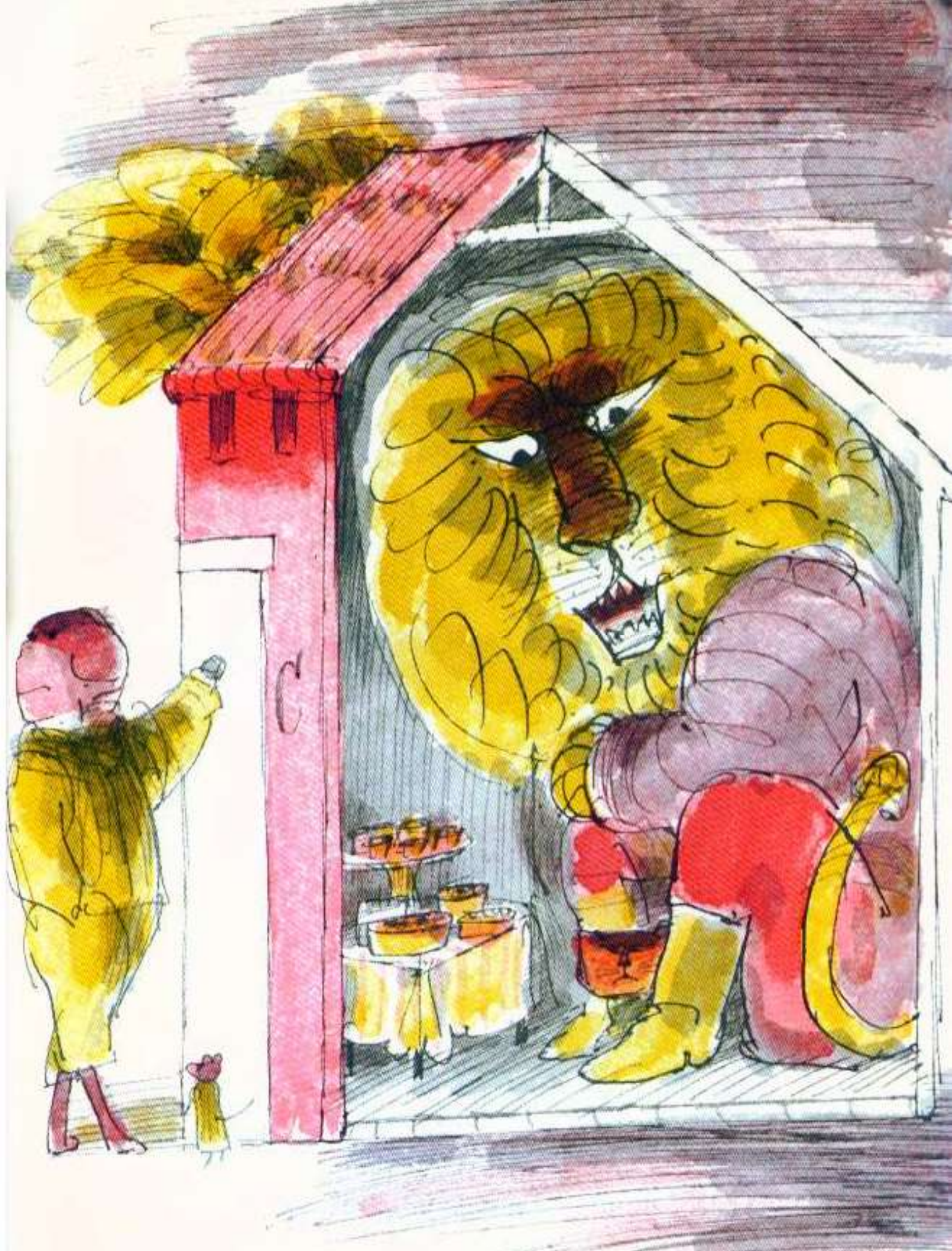

మరునాడు ఎనిమిది గంటలకు పిల్లి ఇంటికి కుక్క, ఎలక చేరుకుని తలుపు కొట్టాయి. పిల్లి ఇంటిలో ఒక సింహం కూర్చుని ఉంది. ఆ ఇంటి మొత్తాన్ని సింహం భారీకాయం ఆక్రమించేసింది. చోటు లేకపోవటంతో సింహం కాళ్ల మధ్య పిల్లి కూర్చుని ఉంది. పిల్లి నవ్వుతూ ఉంది.

మిగిలిన ప్రదేశంలో ఒక బల్ల ఉంది. సింహాన్ని సంతృప్తి పరచటానికి తెచ్చిన పదార్థాలు దాని మీద ఉన్నాయి - అప్పుడే వేయించిన పళ్లీలు, పెద్ద పెద్ద కిస్మిస్లు, వేయించిన మాంసం ముక్కలు, పిప్పర్మెంట్ బిళ్లలు.

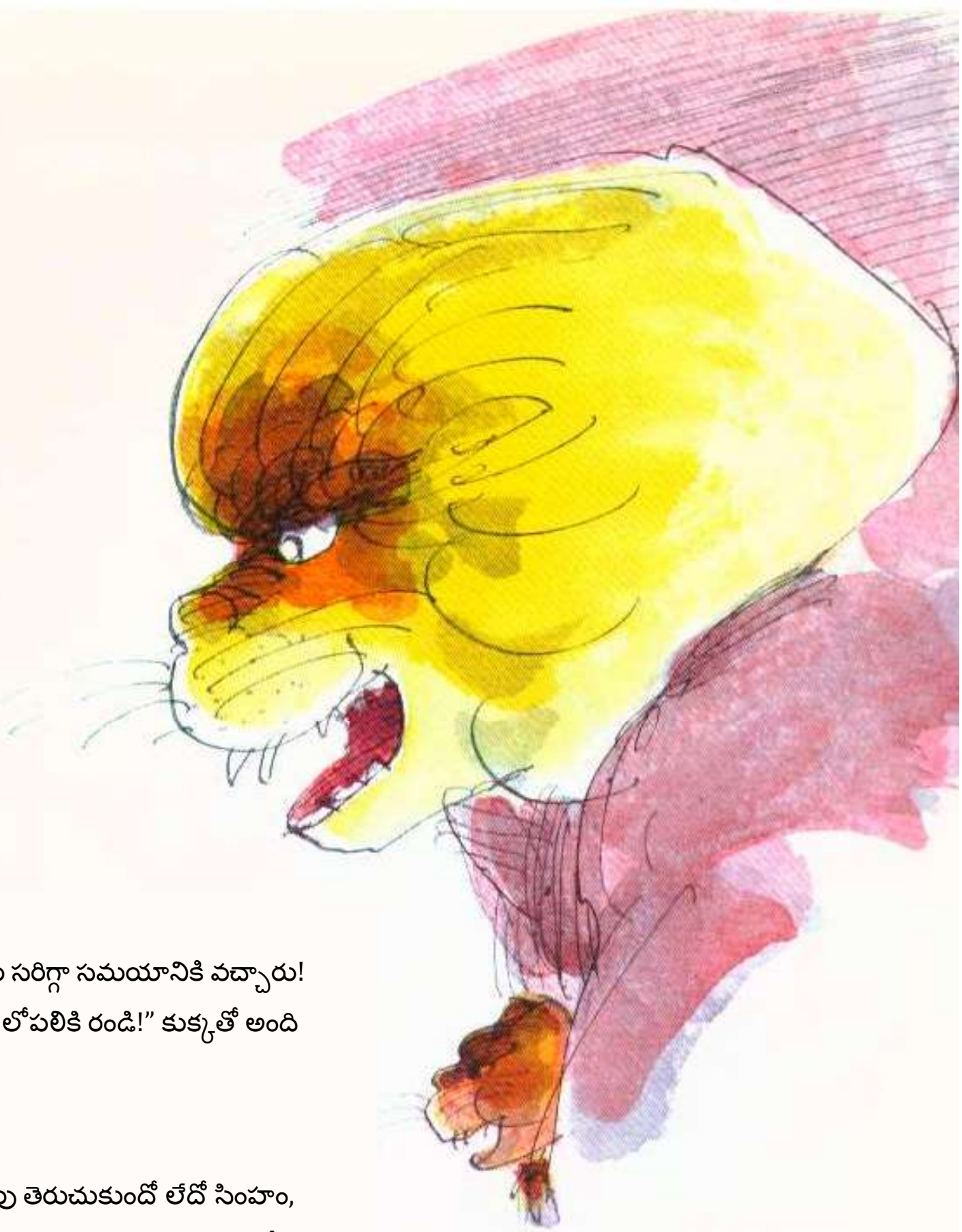

సింహం వైపు తిరిగి పిల్లి గుసగుసగా ఇలా చెప్పింది, “తలుపు తెరవగానే నేను ఎలకను పట్టుకుంటాను, నువ్వు కుక్కను పట్టుకో. దాంతో వాటిపని అంతే!”
“అంతే!” గరుకుగా ఉన్న ఎర్రటి నాలుకతో మీసాలు తుడుచుకుంటూ చెప్పింది సింహం.

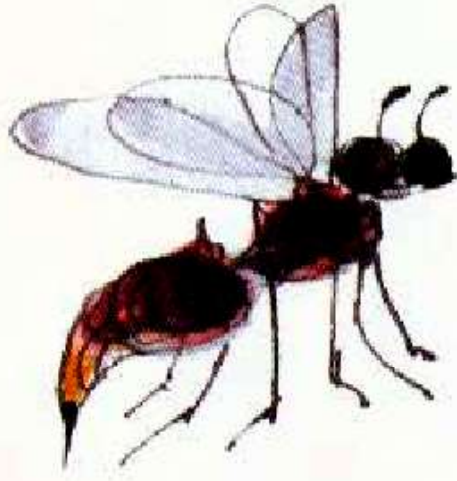

“మీరు సరిగ్గా సమయానికి వచ్చారు!
రండి! లోపలికి రండి!” కుక్కతో అంది
పిల్లి,

తలుపు తెరుచుకుందో లేదో సింహం,
పిల్లి ముందుకు వంగాయి. వాటి నోళ్లు
ముందునుంచే తెరుచుకుని ఉన్నాయి.

కుక్క, ఎలక తమ మంచి స్నేహితుడైన కందిరీగను తీసుకొచ్చిన సంగతి ఆ రెండూ గమనించనే లేదు.

క్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యకుండా సింహం ముక్కు మీద కుట్టింది కందిరీగ. తరువాత చెవి మీద కుట్టింది. తరువాత గరుకుగా ఉన్న ఎర్రటి నాలుక మీద కుట్టింది. సింహానికి పిచ్చెత్తిపోయింది!

వెనక్కి తిరిగి పరుగెత్తుదామంటే పిల్లి ఇంట్లో సింహానికి చోటు సరిపోలేదు.
చివరికి సింహం పెదాల మీద కుట్టింది కందిరీగ.

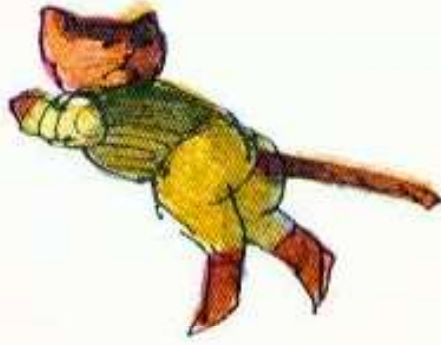
పిల్లి ఇంటిని బద్దలుకొట్టి సింహం అక్కడినుంచి
పరిగెత్తింది.

పిల్లి కూడా దాని వెనకాలే పరిగెత్తింది.

పిల్లిని కుక్క తరమసాగింది.

పిల్లి ఇల్లు ముక్కలు ముక్కలైపోయింది.

అయితే బల్ల మీద రుచికరమైన ఆహార పదార్థాలు మాత్రం అలాగే ఉన్నాయి.

“ప్రియమైన నేస్తమా,” కందిరీగతో ఎలక అంది, “నీకు కావలసినవి, కావలసినంత తినవచ్చు. కిస్మిస్ పళ్లు నీకు ఇష్టమేమో! లేక పిప్పరమెంటు బాగుంటుందా. నేను పళ్లీలతో మొదలుబెడతాను. మనందరికీ సరిపడినంత ఆహారం ఇక్కడ ఉంది. పిల్లి పని పట్టి తిరిగివచ్చిన తరువాత కుక్క కూడా పొట్ట నిండా తినవచ్చు.”

ఒకవేళ పిల్లి తప్పించుకుని బతికిపోయినా ఇక మళ్ళీ జీవితంలో ఎలక వైపు
చూడదు, దానిని ఇబ్బంది పెట్టదు.

కల్డికాట్ (Caldecott) బహుమతి పొందిన పుస్తకం.

